

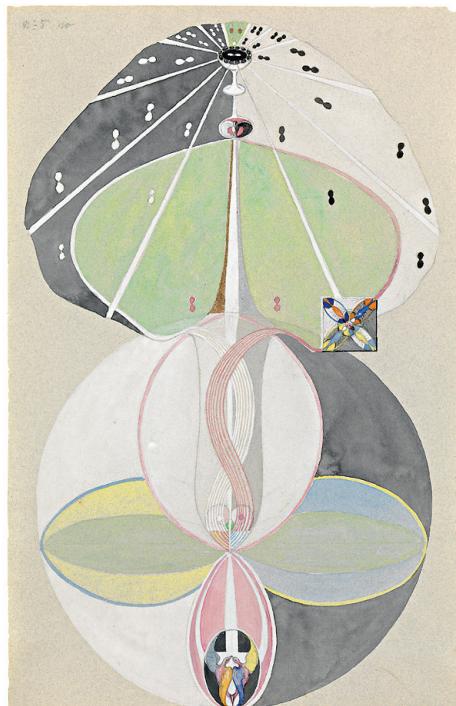
Ölimaal "Luik" aastast 1915.

kasvanud dünaamilised abstraktsed kujundid, müstilised tähekombinatsioonide ning erinevate religioossete süsteemide põhikujundid nagu ring, ruut ja kolmnurk. Teda näib huvitavat laiem perspektiiv religioonidele, soov pakkuda religiooni deülest maailmapilti, mis hoidub kristluse ülimuslikkusest. "Kümne suurima" seal helendab lapsepõlve ideed kujutaval maa-lil tohutusuur lootosöis – piiritu puhtuse märk Ida religioonides.

Sama teose alumisest osast võib aga leida kahe sõõri osalisel kattumisel tekkiva läätsekujutise (*vesica piscis* – kalapõis), mis on iidne ühtsuse ja täiuse suunas liikumi se sümbool. Hilma af Klinti tööde põhilis motiive on ka teosoofilise kulgemise ja arengu sümbool spiraal. Kunstniku ideekoda oli luua oma loomingu keskse tsükli näitamiseks spiraalne hoone, milles vaatajat võiksid liikuda ringselt keskpunktis asuvale kolme "Altarimaali" (1915) suunas.

Oma ajast eest

Hilma af Klinti isiksuse kirjeldamisel on esile tõstetud, et talle oli omane äärmine süsteematisus ja analüüsivõime, mida käivitas teda läbi elu saatnud kahtlus ja kõige laiemas mõttes püüd mõista oma rolli maailmas. Hilma af Klinti loomingu teemade areng ja erinevad aspektid avanevad just tööde tsüklilisuse ja seeriatega.

"Hea ja kurja tundmisse puu", 1915, akvarell, guaš, grafiit, metallikvärv.

kaudu. Tema maalid möjuvad teadusliku süsteemina, milles liigutakse makro- ja mikrodimensioonide vahel.

Af Klint asus hämmastava süvenemisega avastama maailma, mis ei olnud siiani leidnud kujutamist. Suureformaadilisi abstraktseid töid hakkas Hilma af Klint tegema varem kui abstraktse kunsti pion-

neeridena tuntud Vassili Kandinsky, Kazimir Malevitš, Piet Mondrian ja František Kupka. Hilma af Klint ei tegele puhta värviga vormi abstraktsusega, vaid püüab anda kuju nähtamatutele tasanditele.

Salaja abstraktionist

Vastupidi teistele hoidis af Klint oma loomingut enda eluajal salajas, tundes, et publik ei ole võimeline teda mõistma. Kogu oma loomingu, sealhulgas üle 1000 teose ja 125 märgmeraamatu pärandas ta oma vennapojale Erik af Klintile. Oma testamendis märkis af Klint, et tema töid olhib avalikkusele näidata alles 20 aastat pärast tema surma.

Hilma af Klint oli arvamusel, et tema kaasajal ei olda valmis tema abstraktset loomingut mõistma. Tema elu ajal teadsid tema abstraktsest müstilisest loominust Hilma af Klinti lähemad sugulased ja rühmitusse "Viisik" kuulunud naised, kellest eriti lähedane sõprus oli Hilmal Anna Casseliga. Ilmselt arvas ta, et 20 aastat pärast tema surma võiks olla teoste "pääevalguse kätte" toomiseks sobiv aeg.

Praegu kuuluvad af Klinti tööd põhiliselt sihtasutusele Stiftelsen Hilma af Klins Verk. Erakogusse kuulub näitusel eksponeeritud töödest üks varane naturalistikus laadis maa-stikumaal "Kevadmaastik. Vaade Lomma rannikule" (1892).